

Minuahan et nujerra
bakteeri pahansisäinen,
Lymen taudiksi sanottu,
nimetty borreliosisiksi,
joka jossakin lymyät,
elimissäni elelet,
kiusaat niin monella lailla,
kangistat kävelynikin,
pirullisesti poraillet
hermoihin kipuratoja.
Uuvutat unettomaksi,
sekoitat myös suolenikin,
vatsantoiminnan vähennät,
tukalaksi teet elämän.
Pahimpina päivinäni
kiusaat kaikella tavalla,
mielen mustaksi masennat,
päänikin ihan sekoitat.

Lääkkeet yksin eivät auta,
on tehtävä pirusti töitä
tästä tervehtyäkseni.

Tuiman taiston nyt aloitan,
teen sinut tehottomaksi,
bakteeri viheliäinen,
kertakaikkisen kavala,
kurja kumppani elämän.

Luonnonrohtoja keräilen,
pakastelen, kuivattelen,
teetä niistä hauduttelen.

Yrteistä kehitän keitot,
sekoitan salaatit oivat,
vihannekset vihriäiset.
Keitän juurekset monetkin,
soseuttelen solkenani.
Hurjasti hedelmiäkin
hamuan jokainen päivä.
Puristan mehuja paljon,
litkin litrakaupallakin.
Vettä myöskin runsahasti
kulauttelen kurkustani.
Sillä keinolla karistan
liiat läskitkin kehosta,

Taisteluruno: Kurja kumppani elämän.

Kirjoittanut Hilikka Nikkonen

vuosirenkaat vyötäröltä.
Näillä konsteilla pakotan
elimistön toimimahan,
pahan taudin poistumahan.

Loitsutkin lukaisen vielä,
mahtiriimit rustaelen.
Pontevasti ponnistelen,
nujerran tuhoisan taudin.

Saat siis potkut, bakteerini,
mokomakin loiseläjä.
Olethan imeskellytkin
minusta mehuja irti
varmaan vuosikymmenetkin.

Paljon on kirjoittelematta
juttuja minulla vielä,
tarinoita taipaleelta,
sekä myöskin miettehiä
tästä maailman menosta.

Voimat on saatava takaisin!